

Τίτλος μαθήματος	Ψυχική Ανθεκτικότητα στην Παιδική και Εφηβική Ηλικία			
Κωδικός μαθήματος	CHAP-540			
Τύπος μαθήματος	Υποχρεωτικό			
Επίπεδο	2 ^{ος} Κύκλος			
Έτος /Εξάμηνο	1 ^ο /Εαρινό			
Όνομα διδάσκοντα	Καθ. Χρήστος Παναγιωτόπουλος			
ECTS	10	Διαλέξεις/ εβδομάδα	1	Εργαστήρια/ εβδομάδα
Σκοπός και στόχοι μαθήματος	<p>Σκοπός του συγκεκριμένου μαθήματος είναι να εξελίξει τις υφιστάμενες γνώσεις των φοιτητών μέσα από την κατανόηση της έννοιας ψυχικής ανθεκτικότητας, τη σημαντικότητα της οικογένειας στην ψυχοκοινωνική ανάπτυξη του παιδιού, αλλά και την έμφαση σε συνέργειες με άλλα περιβάλλοντα (σχολείο/κοινότητα) με στόχο τη διασφάλιση του βέλτιστου συμφέροντος του Παιδιού.</p> <p>Ειδικότερα στόχοι του μαθήματος είναι α) να αναδείξει τη σημαντικότητα των πρώιμων βιωμάτων στη προσωπικότητα του παιδιού και του έφηβου, β) να εκπαιδεύσει σε γνώσεις και δεξιότητες αξιολόγησης πλαίσιων που δεν διασφαλίζουν την προστασία του παιδιού και γ) τονίσει την ανάγκη συνέργειας στα πλαίσια της κοινότητας ώστε να διασφαλιστεί η ψυχική ανθεκτικότητα του παιδιού και του έφηβου εντός αυτών των συστημάτων (σχολείο, κοινότητα, κ.α)</p>			
Μαθησιακά αποτελέσματα	<p>Με την ολοκλήρωση του μαθήματος οι φοιτητές/τριες θα είναι σε θέση να:</p> <p>α) αναγνωρίζουν και να εφαρμόζουν βασικές αρχές και έννοιες που αφορούν την προαγωγή της ψυχικής υγείας στη σχολική κοινότητα, την οικογένεια και την κοινότητα και στους παράγοντες που συμβάλλουν στην προαγωγή της ψυχικής υγείας και ευεξίας των ανθρώπων κυρίως στην παιδική και εφηβική ηλικία.</p> <p>β) αναπτύσσουν δεξιότητες και γνώσεις ώστε να είναι προετοιμασμένοι να εργαστούν μέσα σε ένα διεπιστημονικό πλαίσιο με στόχο την προαγωγή της ψυχικής ανθεκτικότητας.</p> <p>γ) χρησιμοποιούν και εφαρμόζουν εργαλεία αξιολόγησης των κινδύνων που θέτουν εν' αμφιβόλω το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού (risk assessment).</p> <p>δ) να γνωρίζουν εφαρμοσμένα προγράμματα στα πλαίσια του σχολείου, της οικογένειας και της κοινότητας με στόχο την προαγωγή της ψυχικής ανθεκτικότητας των ομάδων στόχου.</p>			
Προαπαιτούμενα	Δεν Ισχύει		Συναπαιτούμενα	Δεν Ισχύει

<p>Περιεχόμενο μαθήματος</p>	<p>Το συγκεκριμένο μάθημα ενθαρρύνει τους φοιτητές να μπορούν να κατανοήσουν τη σημαντικότητα προώθησης της ψυχικής υγείας ως τρόπο διασφάλισης μιας υγιούς ζωής από τα αρχικά στάδια της ανθρώπινης ανάπτυξης. Παρουσιάζει τη σημαντικότητα των πρώιμων βιωμάτων για τον άνθρωπο και επικεντρώνεται στα τρία βασικότερα συστήματα (οικογένεια/σχολείο/κοινότητα) τα οποία διασφαλίζουν την ψυχική υγεία του παιδιού στα αρχικά στάδια της ζωής τους.</p> <p>Επιπλέον προωθεί την δημιουργία δικτύων και προγραμμάτων ανάπτυξης ψυχικής ανθεκτικότητας στο οικογενειακό πλαίσιο και την δημιουργία συνεργειών, τόσο με άτομα όσο και με υπηρεσίες (σχολεία, δικαστικές υπηρεσίες, κ.α), στα πλαίσια της κοινότητας με στόχο την ευαισθητοποίηση του γενικού πληθυσμού σε θέματα ψυχικής υγείας στη παιδική και εφηβική ηλικία.</p>
<p>Μεθοδολογία διδασκαλίας</p>	<p>Διαδικτυακή διάλεξη στα πλαίσια τηλεδιάσκεψης, διαδικτυακή συζήτηση, μελέτη εγχειριδίου, σημειώσεων μαθήματος και υλικού στην πλατφόρμα Moodle, ατομικές εργασίες</p>
<p>Βιβλιογραφία</p>	<p><i>Βασικό Εγχειρίδιο</i></p> <p>1. Χατζηχρήστου, Χ. (2015). Πρόληψη και Προαγωγή της Ψυχικής Υγείας στο Σχολείο και στην Οικογένεια. Αθήνα: Gutenberg.</p> <p><i>Ενδεικτική βιβλιογραφία</i></p> <p>2. Henderson, N., & Milstein, M. (2008). Σχολεία που προάγουν την ψυχική ανθεκτικότητα: Πώς μπορεί να γίνει πραγματικότητα για τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς (Επιστημονική επιμέλεια ελληνικής έκδοσης και πρόλογος: Χ. Χατζηχρήστου, Μετάφραση: Β. Βασσαρά). Αθήνα: Τυπωθήτω.</p> <p>3. Brown, D., Pryzwansky, W.B., & Schulte, A.C. (2007). Ψυχολογική διαλεκτική συμβουλευτική. Εισαγωγή στη θεωρία και την πρακτική εφαρμογή (Επιμέλεια: Χ. Χατζηχρήστου. Μετάφραση: Α. Λαμπροπούλου). Αθήνα: Τυπωθήτω.</p> <p>4. Niedenthal, P.N., Krauth-Gruber, S., & Ric, F. (2012). Ψυχολογία του συναισθήματος: Διαπροσωπικές, βιωματικές και γνωστικές προσεγγίσεις. Αθήνα: Τόπος.</p> <p>5. Φιλιππάτου, Δ. & Δημητροπούλου, Π. (2012). Συστημική θεώρηση της αξιολόγησης των μαθησιακών και ψυχοκοινωνικών δεξιοτήτων μαθητών με δυσκολίες μάθησης. Στο Σ. Τάνταρος (Επιμ.), Δυσκολίες μάθησης: Αναπτυξιακές, εκπαιδευτικές και κλινικοπροσεγγίσεις (σελ. 147-164). Αθήνα: Πεδίο.</p> <p>6. Χατζηχρήστου, Χ. (2014). Συμβουλευτική στη Σχολική Κοινότητα. Αθήνα: Τυπωθήτω.</p>

	<p>7. Χατζηχρήστου, Χ., Δημητροπούλου, Π., Λυκιτσάκου, Κ. & Λαμπροπούλου, Α. (2009). Προαγωγή της ψυχικής ευεξίας στη σχολική κοινότητα: Εφαρμογή παρεμβατικού προγράμματος σε επίπεδο συστήματος. <i>Ψυχολογία: Ειδικό Τεύχος Σχολικής Ψυχολογίας</i>, 16(3), 379-399.</p> <p>8. Χατζηχρήστου, Χ., Λαμπροπούλου, Α., & Λυκιτσάκου, Κ. (2004). Ένα διαφορετικό σχολείο: Το σχολείο ως κοινότητα που νοιάζεται και φροντίζει. <i>Ψυχολογία</i> 11(1), 1-19.</p> <p>9. Hutchings, S. et al (eds) (2003). <i>Teamwork: a Guide to Successful Collaboration in Health and Social Care</i>, Bicester: Speechmark Publications.</p> <p>10. Leathard, L. (ed) (2003). <i>Interprofessional Collaboration</i>, Hove: Brunner-Routledge.</p> <p>11. Morris, K. (ed) (2008). <i>Social work and multi-agency working: making a difference</i>. Bristol: Policy Press.</p> <p>12. Geoff, M. (2005). <i>The case for interprofessional collaboration in health and social care</i>. Blackwell Pub. Ltd.</p>
Αξιολόγηση	Εβδομαδιαίες δραστηριότητες, Μικρή ερευνητική εργασία, Τελική Εξέταση
Γλώσσα	Ελληνική